

РУСЫ Міхаіл Іванавіч Міністр сельскай гаспадаркі і харчавання

Русы Міхаіл Іванавіч нарадзіўся ў 1954 годзе ў в. Вароніна Жыткавіцкага раёна Гомельскай вобласці. У 1977 годзе скончыў Беларускае сельскагаспадарчую акадэмію, у 1989-м — Мінскую вышэйшую партыйную школу. У 1977—1983 гадах працаваў галоўным аграномам, намеснікам старшыні, старшыні калгаса імя Леніна Жыткавіцкага раёна. У 1983—1985 гадах — начальнік упраўлення сельскай гаспадаркі Кармянскага райвыканкама, у 1985—1987 — другі сакратар Кармянскага райкама КПБ. У 1987—1988 гадах быў інструктарам аддзела арганізацыйна-партыйнай работы ЦК КПБ. У 1988—1991 гадах — першы сакратар Стаўбцоўскага райкама КПБ. У 1991—1994 гадах быў старшынёй Камітэта па зямельнай рэформе і землеўпарадкаванню пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь. У 1994—2001 — міністар прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя Рэспублікі Беларусь. У 2001—2003 — міністар сельскай гаспадаркі і харчавання Рэспублікі Беларусь. У 2003—2004 гадах працаваў саветнікам аддзялення пасольства Беларусі ў Расіі (Санкт-Пецярбург). У 2004—2008 гадах — старшыня Пастаяннай камісіі Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Беларусі па аграрных пытаннях. У 2008—2010 — старшыня Пастаяннай камісіі Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Беларусі па праблемах чарнобыльскага катастрофы, экалогіі і прыродакарыстанню. З мая 2010 года — міністр сельскай гаспадаркі і харчавання Беларусі.

ГУРУЛЕЎ Сяргей Пятровіч Старшыня Дзяржаўнага ваенна-прамысловага камітэта

Гурулёў Сяргей Пятровіч нарадзіўся ў 1953 годзе ў Чышынскай вобласці (Расія). У 1974 годзе скончыў Благавешчанскае вышэйшае танкавае каманднае вучылішча, у 1986-м — Ваенную акадэмію бранятанкавых войскаў, у 1999-м — Ваенную акадэмію Генеральнага штаба Узброеных Сіл Расійскай Федэрацыі. Генерал-лейтэнант (2001). У 1974—1999 гадах служыў на розных пасадах ва Узброеных Сілах СССР і Рэспубліцы Беларусь. У 1999—2001 гадах — начальнік штаба — намеснік камандзіра, камандзір 28-га армейскага корпуса Узброеных Сіл Рэспублікі Беларусь. У лютым-снежні 2001 года — начальнік Галоўнага штаба Узброеных Сіл Рэспублікі Беларусь — першага намесніка міністра абароны. Са снежня 2001 года — начальнік Генеральнага штаба Узброеных Сіл Рэспублікі Беларусь — першага намесніка міністра абароны. Са снежня 2009 года — старшыня Дзяржаўнага ваенна-прамысловага камітэта Рэспублікі Беларусь.

КУЗНЯЦОЎ Георгій Іванавіч Старшыня Дзяржаўнага камітэта па маёмасці

Кузняцоў Георгій Іванавіч нарадзіўся ў 1950 годзе ў в. Старына Барысаўскага раёна Мінскай вобласці. У 1972 годзе скончыў Беларускае сельскагаспадарчую акадэмію. Працаваў інжынерам і старшым інжынерам інстытута «Белдзіпразем», інжынерам глебава-экалагічнай экспедыцыі. У 1981—1986 гадах — загадчык бюро зямельных фондаў Беларускага праектна-тэхнічнага інстытута аўтаматызаваных сістэм кіравання Міністэрства сельскай гаспадаркі БССР. У 1986—1991 гадах — выдчы інжынер-землеўпарадчык, галоўны інжынер-землеўпарадчык — намеснік начальніка аддзела землекарыстання, землеўпарадкавання і аховы прыроды аграпрамысловага камітэта Мінскай вобласці. У 1991—1995 гадах — намеснік старшыні Камітэта па зямельнай рэформе і землеўпарадкаванню пры Савеце Міністраў. На працягу годаў узначальваў Камітэт па зямельных рэсурсах Міністэрства прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя. З 1997 года — старшыня Дзяржаўнага камітэта па зямельных рэсурсах, гездзіі і картаграфіі Рэспублікі Беларусь. У 2001—2006 гадах — старшыня Камітэта па зямельных рэсурсах, гездзіі і картаграфіі пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь. З мая 2006 года — старшыня Дзяржаўнага камітэта па маёмасці Рэспублікі Беларусь.

МАРТЫНЕЦКІ Канстанцін Аляксеевіч Кіраўнік Апарату Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь

Мартынецкі Канстанцін Аляксеевіч нарадзіўся ў 1955 годзе ў г. Гародзь Віцебскай вобласці. У 1981 годзе скончыў Віцебскі тэхналагічны інстытут лёгкай прамысловасці. Працоўную дзейнасць пачаў у 1973 годзе грузчыкам аптовай базы Гародзьскага райспажывсаюза. У 1974—1976 гадах служыў у радах Саўветскай Арміі. У 1976—1979 гадах — каваль-штампаўшчык, тэрміст, інжынер-тэхнолаг кавальскага цеха Мінскага ордэна Леніна і ордэна Кастрычніцкай Рэвалюцыі аўтамобільнага завода. У 1979—1981 гадах — старшы інжынер, інжынер-тэхнолаг ІІ катэгорыі, выдчы канструктар Праектна-канструктарскага і тэхналагічнага бюро па механізацыі з доследнай вытворчасцю. У 1981—1982 гадах — выканаўчы абавязкі малодшага навуковага супрацоўніка аддзела агульных тэхніко-эканамічных даследаванняў і праблема-арыентаванай інфармацыі Беларускага навукова-даследчага інстытута навукова-тэхнічнай інфармацыі і тэхніко-эканамічных даследаванняў Дзяржплана БССР. У 1982—1986 гадах — інструктар аддзела, загадчык прамыслова-транспартнага аддзела Маскоўскага РК КПБ г. Мінска. У 1986—1992 гадах — намеснік начальніка, начальнік упраўлення бытавога абслугоўвання насельніцтва Мінгарвыканкама. У 1992—1993 гадах — кіраўнік спраў Рабочай групы для арганізацыі-тэхнічнай падрыхтоўкі і правядзення пасяджэнняў Савета кіраўнікоў дзяржаў і Савета кіраўнікоў урадаў Адміністрацыі Незалежнасці Дзяржаў. У 1993—1999 гадах — начальнік адміністрацыйна-гаспадарчага ўпраўлення, кіраўнік спраў Выканаўчага Сакратарыята СНД. У 1999—2000 гадах — кіраўнік спраў Выканаўчага камітэта СНД. У 2000—2006 гадах — першы намеснік начальніка ўпраўлення па справах дзяржаўных органаў, першы намеснік начальніка ўпраўлення па ўзаемадзеянні з рэспубліканскімі і мясцовымі органамі ўлады і дзяржаўнага кіравання, начальнік галоўнага ўпраўлення па справах дзяржаўных органаў Апарату Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь. У 2006—2007 гадах — кіраўнік сакратарыята прэм'ер-міністра Рэспублікі Беларусь Апарату Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь. З 2007 года працуе на пасадзе кіраўніцка Апарату Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь.

СНАПКОЎ Мікалай Генадзевіч Міністр эканомікі

Снапкоў Мікалай Генадзевіч нарадзіўся ў 1969 годзе ў Магілёве. У 1991 годзе скончыў Беларускае сельскагаспадарчую акадэмію, у 2001-м — Акадэмію кіравання пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь. У 1990—1994 гадах працаваў эканамістам, старшым эканамістам, бухгалтарам на сельскагаспадарчым прадпрыемстве Магілёўскай і Гродзенскай абласцей, у 1994—1996 гадах — эканаміст, галоўны эканаміст, намеснік кіраўніка ў Дрыбінскім аддзяленні Беларапрамбанка, у 1996—2000 гадах — намеснік старшыні па пытаннях эканомікі, рыначных адносін і прыватнасці Горацкага райвыканкама. У 2000—2007 гадах — начальнік фінансавога ўпраўлення Магілёўскага аблвыканкама, у 2007—2009-м — намеснік старшыні Магілёўскага аблвыканкама. Са студзеня 2009 года працаваў намеснікам кіраўніка Адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь. Са снежня 2009 года — міністр эканомікі Рэспублікі Беларусь.

ЗАЙЦАЎ Вадзім Юр'евіч Старшыня Камітэта дзяржаўнай бяспекі

Зайцаў Вадзім Юр'евіч нарадзіўся ў 1964 годзе ў Жытомірскай вобласці (Украіна). У 1986 годзе скончыў Маскоўскае вышэйшае пагранічнае каманднае вучылішча, у 1997 годзе — Акадэмію Федэральнай пагранічнай службы Расійскай Федэрацыі, у 2004 годзе — Ваенную акадэмію Генеральнага штаба Узброеных Сіл Расійскай Федэрацыі. Генерал-маёр. Да 1994 года служыў у пасадах намесніка начальніка, начальніка пагранічнай заставы. У 1997—1998 гадах працаваў ва ўпраўленні аховы дзяржаўнай грамадзянскай абароны камітэта пагранічных войскаў Беларусі. З 1998 па 2002 год — намеснік начальніка атрада — начальнік штаба, затым начальнік Пінскага пагранічнага атрада. З 2004 года — на кіруючых пасадах у Дзяржаўным камітэце пагранічных войскаў Беларусі, першы намеснік старшыні Дзяржаўнага пагранічнага камітэта — начальнік галоўнага аператывага ўпраўлення. Генерал-лейтэнант (2009). З ліпеня 2008 года — старшыня Камітэта дзяржаўнай бяспекі Рэспублікі Беларусь.

РАЧКОЎСКИ Ігар Анатольевіч Старшыня Дзяржаўнага пагранічнага камітэта

Рачкоўскі Ігар Анатольевіч нарадзіўся ў 1968 годзе ў г. Сморгонь Гродзенскай вобласці. У 1990 годзе скончыў Рызжскае вышэйшае ваенна-пагранічнае вучылішча, у 1996 годзе — курсы Інстытута нацыянальнай бяспекі Рэспублікі Беларусь, у 2001 годзе — Беларускае дзяржаўнае эканамічнае ўніверсітэт. Генерал-маёр. Служыў у ракетных войсках стратэгічнага прызначэння, служыў праходзіў у органах ваеннай контрразведкі і ў пагранічных войсках Беларусі. Узначальваў асобную службу актыўных мерапрыемстваў пагранічных войскаў Рэспублікі Беларусь. З красавіка 2007 года — старшыня Дзяржаўнага пагранічнага камітэта Беларусі.

ГУЛЯК Леанід Паўлавіч Упаўнаважаны па справах рэлігіі і нацыянальнасцей

Гуляк Леанід Паўлавіч нарадзіўся ў 1949 годзе ў в. Межная Слабада Клецкага раёна Мінскай вобласці. У 1971 годзе скончыў Мінскі дзяржаўны педагагічны інстытут імя А.М. Горкага, у 1990-м — Мінскую вышэйшую партыйную школу, у 1997-м — Акадэмію кіравання пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь. У 1973—1977 гадах працаваў старшым інспектарам, памочнікам міністра культуры Беларусі. У 1977—1992 гадах — У Апарата Савета Міністраў. У 1992—1994 гадах — намеснік міністра культуры Рэспублікі Беларусь. У 1994—2000 гадах працаваў у Апарата Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь: загадчык сакратарыята намесніка прэм'ер-міністра, начальнік упраўлення адукацыі, навуцы, культуры, аховы здароўя і сацыяльнай абароны, начальнік упраўлення сацыяльна-культурнай палітыкі. У 2000—2006 гадах — міністр культуры Рэспублікі Беларусь, старшыня Камітэта па справах рэлігіі і нацыянальнасцей пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь. З кастрычніка 2006 года — Упаўнаважаны па справах рэлігіі і нацыянальнасцей.

ХАРКАВЕЦ Андрэй Міхайлавіч Міністр фінансаў

Харкавец Андрэй Міхайлавіч нарадзіўся ў 1963 годзе ў г. Мінску. У 1985 годзе скончыў Беларускае дзяржаўнае інстытут народнай гаспадаркі, у 2006-м — Акадэмію кіравання пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь. З 1985 года — на розных пасадах у Міністэрстве фінансаў: ад старшага эканаміста да першага намесніка міністра. Са жніўня 2008 года — міністр фінансаў Рэспублікі Беларусь.

КАРАШКОЎ Валерый Мікалаевіч Старшыня Дзяржаўнага камітэта па стандартызацыі

Карашкоў Валерый Мікалаевіч нарадзіўся ў 1953 годзе ў горадзе Іўе Гродзенскай вобласці. У 1975 годзе скончыў Мінскае вышэйшае інжынернае зенітнае ракетнае вучылішча ПГА. Кандыдат тэхнічных навук, дацэнт. У 1975—1976 гадах служыў у арміі. У 1977—1992 гадах — інжынер, старшы інжынер, начальнік аддзела, начальнік аддзялення, намеснік галоўнага інжынера, начальнік аддзялення — намеснік галоўнага інжынера, намеснік дырэктара па пытаннях галіновай стандартызацыі і ўніфікацыі, дырэктар навукова-вытворчага прадпрыемства «Радыеінфармастандарт», намеснік генеральнага дырэктара НВА «Спектр». У 1992—1994 гадах — старшыня Камітэта па стандартызацыі, метралогіі і сертыфікацыі пры Савеце Міністраў Беларусі. У 1994—1997 гадах — старшыня Камітэта па стандартызацыі, метралогіі і сертыфікацыі Міністэрства адукацыі і навуцы Беларусі. У 1997—2001 гадах — старшыня Дзяржаўнага камітэта па стандартызацыі, метралогіі і сертыфікацыі Рэспублікі Беларусь. У 2001—2006 гадах — старшыня Камітэта па стандартызацыі, метралогіі і сертыфікацыі пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь. З мая 2006 года — старшыня Дзяржаўнага камітэта па стандартызацыі Рэспублікі Беларусь.

ШПІЛЕЎСКИ Аляксандр Францавіч Старшыня Дзяржаўнага мытнага камітэта

Шпілеўскі Аляксандр Францавіч нарадзіўся ў 1953 годзе ў г. Бабруйска Мінскай вобласці. У 1981-м скончыў Беларускае дзяржаўнае ўніверсітэт, у 1987 годзе — Вышэйшую школу КДБ СССР. Дзяржаўны саветнік мытнай службы ІІ рангу. Служыў ва Узброеных Сілах і ў КДБ. Працаваў у Кантрольнай палатцы Рэспублікі Беларусь: галоўным кантралёрам аддзела па рэагаванні на выкарыстанне дзяржаўных сродкаў і маёмасці па п. Мінску Упраўлення арганізацыяна-прававой работы; начальнікам Кантрольнай палатцы па выкарыстанне дзяржаўных сродкаў і маёмасці судовымі, пракурорскімі органамі рэспублікі і КДБ, а таксама прадпрыемствамі, арганізацыямі і ўстановамі г. Мінска; начальнікам інспекцыі па г. Мінску. У 1997—2001 гадах — намеснік старшыні Пастаяннай камісіі Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь першага і другога скліканняў па міжнародных справах і сувязях з СНД. З мая 2001 года — памочнік Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь — галоўны інспектар па г. Мінску. З верасня 2001 года — старшыня Дзяржаўнага мытнага камітэта Рэспублікі Беларусь.

Аляксандр Лукашэнка даў згоду на назначэнне старшынёй праўлення Белкаапсаюза Сідзько Сяргея Дамітрыевіча

Сідзько Сяргей Дамітрыевіч нарадзіўся ў 1956 годзе ў г. Брасце. У 1982 годзе скончыў Беларускае дзяржаўнае інстытут народнай гаспадаркі імя В.У. Куйбышава, у 1995 годзе — Акадэмію кіравання пры Кабінете Міністраў Беларусі. З 1984 па 1990 год працаваў на розных пасадах на Брасцкім заводзе бытавой хіміі, у Брасцкім аблспнабзьбце, Брасцкім галоўнаме. З 1990 па 1995 год быў намеснікам начальніка ўпраўлення, намеснікам генеральнага дырэктара «Брасстатпандло». У 1995—2001 гадах займаў пасады намесніка дырэктара па камерцыйнай рабоце, намесніка дырэктара Брасцкага цэнтральнага ўнівермага. З 2003 года ўзначальваў РУП «Гасцінны комплекс «Брас-Інтэр'юст», пазней перайменаванае ў ААТ «Туртыстычны комплекс «Брас-Інтэр'юст», працаваў старшынёй праўлення Брасцкага аблспажывсаюза. Са снежня 2009 года — старшыня праўлення Беларускага рэспубліканскага саюза спажывецкіх таварстваў.

ЦАЛКО Уладзімір Рыгоравіч Міністр прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя

Цалко Уладзімір Рыгоравіч нарадзіўся ў 1952 годзе ў вёсцы Скалодзіна Мазырскага раёна Гомельскай вобласці. У 1972 годзе скончыў Мазырскі палітэхнікум, у 1981 годзе — Беларускае дзяржаўнае інстытут народнай гаспадаркі імя В.У. Куйбышава. У 1974—1975 гадах працаваў майстрам завода «Мазыркабель», у 1975—1986 — на розных пасадах у сістэме «Мазырсельбуд». У 1986—1989 гадах узначальваў Мазырскі райвыканкам. З 1993 па 2000 год быў намеснікам старшыні Гомельскага аблвыканкама. У 2000—2001 гадах — старшыня Камітэта па праблемах наступстваў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС (Дзяржкамчарнобыль) пры Міністэрстве па надзвычайных сітуацыях Беларусі. У 2001—2006 — старшыня Дзяржкамчарнобыля. З 2006 года быў намеснікам міністра па надзвычайных сітуацыях. З чэрвеня 2009 года — міністр прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя Рэспублікі Беларусь.

Журналіцкае расследаванне

БІТВА ЗА РОДНУЮ МОВУ

Ці здольны беларускі чыноўнікі перайсці на беларускую мову?

Частка 3.

Беларуская мова ўключана ў «Атлас моў свету, якія знаходзяцца пад пагрозай знікнення». Як вядома, дакумент складзены ЮНЕСКА. Якія дзеянні магчымых прадпрыемстваў, каб зняць пагрозу? Хто з вядомых беларускіх чыноўнікаў чуюцьна валодае роднай мовай і дае прыклад іншым? Нарэшце — якія крокі прывядуць да новага росквіту беларускага слова?

— Матуля прыслала ліст у рэдакцыю, — узгадвае Зіна Дрозд, вядомая баранавіцкая журналістка. — Гісторыя падалася нам неверагоднай. Я выехала па адрасе, які быў пазначаны на канверце, знайшла гэту сям'ю. Аказалася, што дзёнік быў сам па сабе складзены па-беларуску. Нягледзячы на гэта, настаўніца вярнула паставілася да такіх праў перапірацтвам. Я сфатаграфавала старонку дзёніка, дзе быў перакрэслены «сакавік». Па камандыры мы звярнуліся ва ўпраўленне адукацыі Баранавіцкага гарвыканкама. Там казалі: «Ніякага канфлікту ў дадзеным выпадку няма». Спасаліся на «Інструкцыю аб парадку фарміравання вунай і пісьмовай мовы ў агульнаадукацыйных установах РБ». Інструкцыю трактавалі так, што дзёнік неабходна запісаць на той мове, на якой ажыццяўляецца адукацыйны працэс. Выходзіць, што некаторыя настаўнікі, якія дзейнічаюць праз розныя правілы і інструкцыі, жадаючы альбо не жадаючы, абмяжоўваюць карыстанне беларускай мовай. Спраба адсутнасці ад інструкцыі адрозніваць з сьняжца: «Нельга!», «Не прынята!», «Забараняецца!»

А ў першую чаргу чыноўнікі ад адукацыі спадзяюцца, што вызначальную ролю адыграе прыняты ў 2008 годзе Закон «Аб правілах беларускай арфаграфіі і пунктуацыі», які рэальна запрацаваў з першага верасня 2010 года.

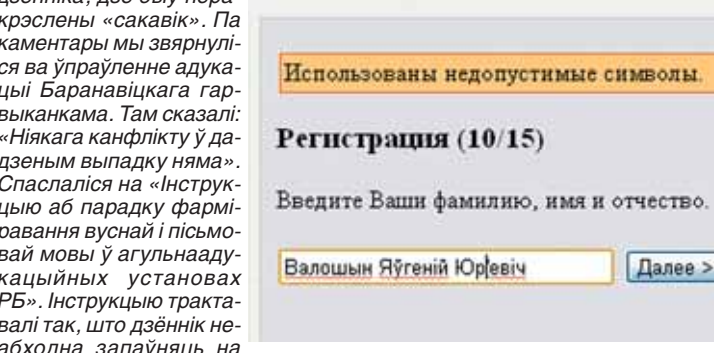
«Правілы беларускай арфаграфіі і пунктуацыі ў новай рэдакцыі будуць садзейнічаць стабілізацыі правапісных норм беларускай літаратурнай мовы, забяспечыць працягненне традыцый пісьмовай беларускай мовы, адзіноства друкаваных беларускіх моўных выданняў, што ў выніку павялічыць прэстыж і грамадства беларускай мовы як дзяржаўнай мовы Рэспублікі Беларусь».

Але ці прывядуць такія мерапрыемствы да нейкіх істотных змен? Ці хоціць гэтага, каб схіліць школьнікаў, выхаваных на рускамоўным тэлебачанні і камп'ютарных гульнях, да беларусчынны? Тым больш што самі педагогі часта ставяцца да роднай мовы, мякка кажучы, з падазрэннем.

Настаўніца, якая забараніла вучыніцы вясці дзёнік па-беларуску, не была пакарана

Скандал, які развіўся ў інтэрнаце, здарыўся ў красавіку 2009 года. Вучаніца адной з баранавіцкіх школ вышляла фармаляўны дзёнік па-беларуску. Убачыўшы такое вальдэнства, настаўніца прымуціла дзёнічкі закрэсліць слова «сакавік» і перапіраць яго на

Дэ таго ж у Міністэрстве падкрэслілі, што ў значнай ступені беларуская мова прысутнічае ў ВНУ: «Пры падрыхтоўцы да лекцыі і практычных заняткаў па гуманітарных дысцыплінах студэнты шырока

карыстаюцца падручнікамі і вучэбнымі дапаможнікамі, якія выдадзены на беларускай мове».

«Калі чалавек адукаваны, няма ніякай цяжкасці размаўляць па-беларуску»

Не можа не цешыць іншая тэндэнцыя: усё больш і больш высокапаступаючых чыноўнікаў пачынаюць карыстацца беларускай мовай ці валодаюць ёю на даволі высокім узроўні.

У пераважнай большасці па-беларуску публічна выступае міністр культуры Беларусі Павел Латушка. Добры ўзровень валодання беларускім словам кіраўніком Адміністрацыі Прэзідэнта Беларусі Уладзімірам Макеям — падкрэслівае Алег ТРУСАЎ, сябра Грамадска-кансультацыйнай рады пры Адміністрацыі Прэзідэнта:

— На пасяджэннях рады па-беларуску гавораць толькі я ды Уладзімір Макей. Калі я да яго звяртаюся, ён без праблем адказвае па-беларуску, потым зноў пераходзіць на рускую мову. Хоць і іншыя ў кулуарах са мной размаўляюць на роднай мове. Але як сядзяць на стол, спрацоўвае комплекс: з уладай толькі па-руску. Сіндром высокага кабінета. Увогуле з чыноўнікаў, якія вельмі спрыяльна ставяцца да роднай мовы, я б адзначыў і кіраўніка Магілёўскага аблвыканкама Пятра Руднікі.

У інтэрв'ю з'явіліся матэрыялы пра тое, што і кіраўнік Гродзенскага аблвыканкама Самён Шапіра параў сваім падначаленым большы выкарыстоўвае беларускую мову.

— Так яно і ёсць. Быў такі заклік: «А чаму б нам не размаўляць па-беларуску? Давайце!» Людзі адказалі: «Давайце». У нас дзве дзяржаў-

ШЧЭРБА Іван Іванавіч Міністр транспарту і камунікацый

Шчэрба Іван Іванавіч нарадзіўся ў 1956 годзе ў в. Паднеўка Барысаўскага раёна Мінскай вобласці. У 1980 годзе скончыў Беларускае дзяржаўнае інстытут народнай гаспадаркі імя В.У. Куйбышава, у 2002 годзе — Акадэмію кіравання пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусі. У 1980—1985 гадах працаваў у сістэме гандлёва-вытворчага сектара, начальнікам аддзела рабочага забеспячэння Брасцкага аддзялення Беларускай чыгны. З 1993-га — намеснік начальніка ўпраўлення энэжэтыкамічных сувязяў Міністэрства транспарту і камунікацыі. У 2000—2005 гадах узначальваў аддзел, а потым упраўленне ў Міністэрстве транспарту і камунікацыі. У 2005—2006 гадах працаваў начальнікам упраўлення транспарту і сувязі Апарату Савета Міністраў Беларусі. З 2006 года займаў пасаду намесніка міністра транспарту і камунікацыі. З чэрвеня 2009 года — міністр транспарту і камунікацыі Рэспублікі Беларусь.

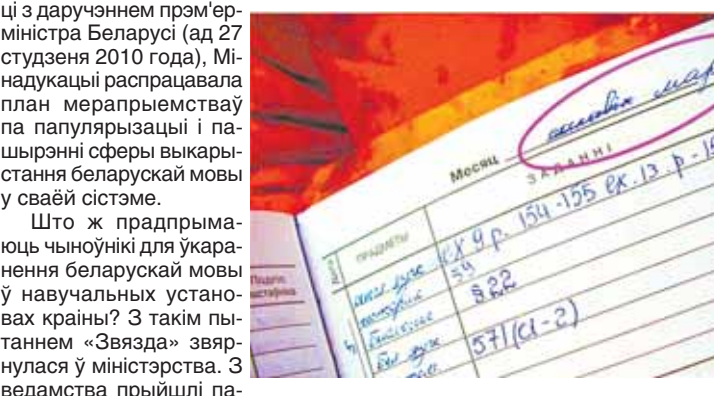
ШЧОТКІНА Мар'яна Акінзінаўна Міністр працы і сацыяльнай абароны

Шчоткіна Мар'яна Акінзінаўна нарадзілася ў 1958 годзе на востраве Кільдін Мурманскай вобласці (Расія). У 1982 годзе скончыла Ленінградскі дзяржаўны ўніверсітэт імя А.А. Жданова па спецыяльнасці «Фізіка», у 2007 годзе — Акадэмію кіравання пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь. З 1982 па 1985 год працавала інжынерам у ВА «Інтэграл», затым — настаўнікам фізікі, намеснікам дырэктара школы, дырэктарам школы, начальнікам упраўлення адукацыі адміністрацыі Фрунзенскага раёна горада Мінска. У 2003—2005 гадах — намеснік кіраўніцка адміністрацыі Ленінскага раёна горада Мінска, у 2005—2007 гадах — старшыня Камітэта па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Мінскага гарадскога выканаўчага камітэта. З 2007 года працавала на пасадзе намесніка, першага намесніка міністра працы і сацыяльнай абароны. Са снежня 2009 года — міністр працы і сацыяльнай абароны Рэспублікі Беларусь.

ВОЙТАЎ Ігар Віталевіч Старшыня Дзяржаўнага камітэта па навуцы і тэхналогіях

Войтаў Ігар Віталевіч нарадзіўся ў 1961 годзе ў горадзе Мінску. У 1983 годзе скончыў Беларускае політэхнічнае інстытут, у 1996-м — Акадэмію кіравання пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь. Доктар тэхнічных навук. У 1983—1984 гадах быў інжынерам Цэнтральнага навукова-даследчага інстытута комплекснага выкарыстання водных рэсурсаў Мінводгаса СССР, у 1984—1985 гадах — начальнікам аддзела па ахове прыроды БССР. У 1985—1994 гадах узначальваў аддзел упраўлення Дзяржаўнага камітэта па экалогіі Беларусі. З 1994 года займаў пасаду першага намесніка міністра прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя. У 2002—2005 гадах — прарэктар па эканаміцыі і камерцыйнай дзейнасці Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта. З 2005 года працаваў намеснікам старшыні Дзяржаўнага камітэта па навуцы і тэхналогіях. З чэрвеня 2009 года — старшыня Дзяржаўнага камітэта па навуцы і тэхналогіях Рэспублікі Беларусь.

«март». Маці пакрыўджанай дзяўчынкі звярнулася да журналістаў,

ПЫТАННЕ РУБАМ ЦІ ІСНУЮЦЬ КАМП'ЮТАРНЫЯ КЛАВІЯТУРЫ З БЕЛАРУСК